

folkningen i Limfjordssegnene, i alt Fald i alle Limfjordsbyer og for alle Limfjordsinteresser Vest for Aalborg, om jeg tør sige det uden at støde min ærede Kollega for Aalborg (Bramsen) for Hovedet. Det maa vi nemlig ikke glemme, at det Forhold, der udvikler sig overalt ved Jærnbanerne, at de store Byer med Hud og Haar spise de smaa, saa snart de komme i Jærnbane-forbindelse med hinanden, foregaar nu efter en ganske betydelig Maalestok med Hensyn til Byerne ved Limfjorden. Aalborg har en fortrinlig og udmærket dygtig Handelsstand, det er maaste den bedste, vi have i nogen By i Landet, og den arbejder derhos situeret under særdeles gunstige Forhold. Byen har et udmærket forgrenet Jærnbaneanet, som vokser Aar for Aar, og den har nu faaet Forbindelse med det aabne Hav ved med Dygtighed og Raskehed at lægge Fingeren paa det rette Steb, ved selv at udbyde Halsbarren, hvorved det vil blive muligt, at Skibe paa 20 Fod, om de ikke i Øjeblikket kunne det, dog i en nær Fremtid ville kunne gaa derop. Aalborg er saaledes saa vel situeret, at den har med Ministeriets Samtykke kunnet undlade at opkræve Fjordsafgiften af Fartøjer, der kun gaa til Aalborg, medens de, der gaa til de andre Byer, selvfølgelig maa betale den ret betydelige Afgift. Kort sagt, Forholdene stille Aalborg saa gunstigt i Konkurrencen med de andre Byer, at alle Byerne Vest for Aalborg ville i stigende Grad vise Tilbagegang, medens ganske vist Aalborg staa foran en stærk og stigende Udvikling. Paa dette Forhold bør der efter min Mening raades Bod fra Statens Side, thi lige saa vel som Staten har en Forpligtelse til ikke ved Jærnbaneanlæg at ødelægge bestaaende Næringsforhold, lige saa sikkert forekommer det mig at være, at Staten bør og kan gøre i alt Fald noget for at bevare bestaaende Forhold, ogsaa naar det gælder Trafikken søværts. Jeg haaber derfor, at den højtærede Minister ikke vil glemme dette Forhold, da det er af overmaade stor Betydning for Limfjordsbyerne. Alle de Mennecker, der have Limfjordsinteresser, have ventet paa at se Foranstaltninger i denne Retning paabegyndte allerede for Aar og Dag siden. Det er 8 à 9 Aar siden, at en Bevilling til Undersøgelse blev given. At Ministeriet ikke har kunnet fremme denne Undersøgelse hurtigere end i 5 Aar, beklager jeg, men jeg haaber, at Undersøgelsen da har været saa grundig, at der nu ikke vil behøves lang Tid, for at den højtærede Minister efter Overenskomst med dette og det andet Ting kan sætte Foranstaltninger i Gang, saa at det kan blive til mere

end blot gode Ord og pæne Øster. — Et andet Spørgsmaal, som er af mere lokal Interesse for mig og den Kred, jeg repræsenterer, vil jeg ogsaa nævne et Par Ord om, nemlig Beskyttelse af Agger og Alalm. Forholdene ere nu saaledes, at et eneste Døgn Storm af omtrent samme Styrke som en Storm i December i Fjor, der varede et Par Døgn, vil være tilstrækkelig til fuldstændig at raseret det Værn for Agger og Alalm, der er tilbage. Dette Værn bestaar nu kun i et eneste Reserveredige. Der er ikke en Stovl Sand tilbage af det Digeanlæg og af den Klitrække, der tidligere har beskyttet Agger og Alalm; der er ikke det mindste Værn, som kan være Beskyttelse for Liv og Hjem, for Hus og Ejendom, andet end et Sanddige, som blev opført for 4—5 Aar siden, og som skulde tjene som Reserveredige. Havet staaer selv under rolige Forhold, ved Baalandsvind lige ved Digtets Fod, og, som sagt, paa 24 Timer kan Diget være aldeles raseret, og den ret store Fisterby med dens 90 selvstændige Ejendomme og ikke saa ganske lidt Tilliggende af Jord være ødelagt. Høiden, som Byen ligger i, er kun 4—5 Fod over dagligt Vand, og enhver Stormflod vil, saa snart Diget er raseret, gaa op lige ind i Byen. Den højtærede Ministers Forgænger udtalte her i Fjor ved Behandlingen af Andragender, at man fra Regeringens Side var villig til at komme ind paa Overvejelse af dette Spørgsmaal, og at der kunde være noget i, hvad jeg saa tit her har urgeret, at der anvendtes noget til at beskytte den nordre Limfjordsstange som Udvikling for de ca. 6 Mill., der ere anvendte paa den søndre Tange. Den højtærede daværende Minister udtalte, at han ikke vilde være villig til at tage dette Spørgsmaal op og muligvis i denne Samling fremkomme med Forslag til en Bevilling til Paabegyndelsen. Den højtærede Minister udtalte tillige, som det ogsaa har været fremhævet fra anden Side, at et Par Høster nærmest Nord for Kanalen efter hans Stør ikke vilde være tilstrækkeligt; det vilde medgaa til Sikring af Byerne Agger og Alalm i Forbindelse med den nordre Limfjordsstange et Beløb af 2 à 3 Millioner. Det tror jeg ogsaa er rigtigt; det kan ikke gøres paa nogen anden eller billigere Maade. Jeg skal ganske villig indrømme, at de Værdier, der skabes Værn for ved disse 2—3 Mill., ere forholdsvis meget smaa, og jeg har derfor mere og mere fæstet mig ved den Tanke, om det ikke var klogere at ordne Forholdene paa en anden Maade. Jeg tror, at jeg tør vente Tilslutning fra en stor Del af dette Tings Medlemmer i, at det ikke er